

Godište XLVIII. Broj 1

Siječanj — Ožujak 1978

Saborska odredba: »Neka se brižljivo njeguje pučko vjersko pjevanje, da glasovi mogu odzvanjati u pobožnim i svetim vježbama, i u samim liturgijskim činima, prema odredbama i propisima rubrika« (SC, VI, 118) trajni je poticaj promicati pučke crkvene popijevke koje smo naslijedili, nastaviti sakupljati i nuditи svemu puku hrvatskomu ono što je naše, a pjeva se samo u jednom kraju te omogućavati pjesnicima i skladateljima stvoriti prikladne popijevke, izričaj našeg doba za naše sadašnje i sutrašnje bogoslužje. U tu svrhu su sudionici savjetovanja o glazbi u obnovljenom bogoslužju među ostalim zaključili: »Treba potaknuti proučavanje i revalorizaciju domaćeg glazbenog nasljeđa — umjetničkog i narodnog — svih naših krajeva (primorsko-čakavskog, dalmatinskog, zagorsko-kajkavskog, slavonskog, bosanskog itd.) kao i njegovo odmjereno i postupno oživljavanje i njegovanje u liturgijskom događaju« (Sv. Cecilia, XLI, 2, 1971, 50).

Nova crkvena pjesmarica (Zagreb, 1973. i 1974.) veliki je korak ususret pučkom pjevanju i izvrsno pomagalo voditeljima liturgijskog pjevanja (orguljašicama i orguljašima). Međutim, Nova crkvena pjesmarica je 1973. g. trebala biti pripremljena u rekordno kratkom vremenu, tako da nije bilo moguće savjetovati se sa odborima za crkvenu glazbu biskupija hrvatskog jezičnog područja. Ono što onda nije bilo moguće, danas jest: dosadašnje iskustvo priređivača Nove crkvene pjesmarice i iskustva voditelja liturgijskog pjevanja mogu dati željene rezultate.

Zato je Institut za crkvenu glazbu uputio preko Hrvatskog liturgijskog vijeća prijedlog Biskupskoj konferenciji da se pristupi izradi zajedničke crkvene pjesmarice. Kad je Biskupska konferencija preko Hrvatskog liturgijskog vijeća poslala Institutu za crkvenu glazbu obavijest da je prihvaćen prijedlog da se poradi na pripremi i izradi jedinstvene crkvene pjesmarice, Komisija za jedinstvenu crkvenu pjesmaricu poslala je svim Ordinarijima i redovničkim Poglavarima dopis u kojem je molila da suradnici koje će imenovati pojedini Ordinariji, odnosno redovnički Poglavar, zabilježe ili snime repertoar koji se pjeva u bogoslužju, a ne nalazi se u najpoznatijim zbirkama liturgijskoga repertoara.

Surađujmo u obnovi liturgijske glazbe

Sesestijan-Josip Gelerić

Händel je cratorij doveo do vrhunca, a voditelj steven je Muzičko vrhunsko ostvarenje tog doba.

Premda je tekst Muzičko zapravo splet biblijskih tekstova, može se smatrati kreativnim adaptiranjem i razvojem. Sveti Petar je u svojoj pismo do Škofa Polikarpa u Efezu, u kojem je pozivao na vjernost i blagoslov Bogu, u kojem je i poštovanje i poštovanje svih svetih. Način na koji je to učinio je bio jednostavan, ali i originalan. U tom je i bio iščitljivo i učinkovito.

Da bi se postigla što potpunija zastupljenost svih krajeva našega jezičnog područja i da bi se udovoljilo liturgijskim potrebama, potrebna je pomoć što većeg broja suradnika. Bez takve suradnje nije moguće dobiti uvid u živi repertoar koji se pjeva u bogoslužju i za vrijeme pobožnih čina, dakle ni pristupiti redakciji jedinstvene pjesmarice.

To što je Komisija za jedinstvenu crkvenu pjesmaricu molila Ordinariate i redovničke Poglavarove, ovom prilikom Uredništvo Sv. Cecilije moli poštovane suradnike, čitatelje, prijatelje i voditelje liturgijske glazbe; tj. da zabilježe ili snime

- a) pučke popijevke hrvatskog porijekla,
- b) psalme skladane za liturgiju,
- c) skladbe nastale na liturgijske tekstove,
- d) hrvatske pučke mise.

Potrebno je snimiti jedinice koje nisu tiskane u Hrvatskom crkvenom kantualu (Zagreb, 1934.), Novoj crkvenoj pjesmarici (Zagreb, 1974.) i Hrvatskim pučkim misama (Zagreb, 1976.). Za svaku jedinicu potrebno je naznačiti (ako je moguće) autora teksta i napjeva te navesti zbirku u kojoj se eventualno nalazi.

Kad je sv. Otac papa Pavao VI. rekao voditeljima liturgijskog pjevanja: »Vrlo, vrlo mi je na srcu ... da liturgijskom pučkom pjevanju dadete nove oblike, nove izražaje kojima će propjevati ne samo neke skupine pjevača nego i čitavo mnoštvo kršćanskoga puka« (Sv. Cecilia, XLIII, 3, 1973, 65) izrekao je, nadamo se, želju svih promicatelja crkvene glazbe. Odgovorom na gore upućenu molbu Uredništva doprinijet ćemo da naša Crkva dobije bogatiji glazbeni repertoar, obogaćen pučkim glazbenim izričajem, skladbama »koje su u stanju 'ponijeti', ujediniti u istom oduševljenju«, jer imaju »karakteristični folklorni izraz koji daje 'sukus', koji oduševljava« (Sv. Cecilia, XLI, 2, 1971, 49). Svaki se trud isplati kad se radi o tom da naš puk progovori oduševljenjem vlastitog glazbenog izričaja.

Uredništvo